

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด
(กรณีการรวมธุรกิจกับบริษัท น.)

ระหว่าง	คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า	ผู้กล่าวหา
	บริษัท บ. นาย จ.	คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒

ข้อร้องเรียน

ด้วยความปรากฏต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่า คู่กรณีที่ ๑ ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ก.) ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ คือ ภายในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แต่คู่กรณีที่ ๑ แจ้งผลการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งล่าช้ากว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเป็นเวลา ๓ วัน

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบสวนและการแสวงหาพยานหลักฐานรับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ เป็นบริษัทจดทะเบียนที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบธุรกิจถือหุ้นในบริษัทอื่น (โฮลดิ้ง) มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๒ มูลค่า xx หยวน หรือประมาณ xx,xxx,xxx บาท ซึ่งเป็นรายได้จากเงินปันผล โดยไม่มีรายได้ในประเทศไทย ทั้งนี้ คู่กรณีที่ ๑ มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการซึ่งถือว่ามีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) คือ บริษัท ข. โดยบริษัท ข. มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่สาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบธุรกิจผลิตยานยนต์

ประเภท Sport Utility Vehicle (SUV) รถยนต์นั่ง (Passenger Car) และรถกระบะ (Pick-Up) รวมทั้งประกอบกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ โดยผลิตและจำหน่ายรถยนต์ภายใต้ชื่อยี่ห้อ จำนวน ๔ ยี่ห้อ ได้แก่ A, B, C และ D

ส่วนบริษัท น. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด จดทะเบียนในประเทศไทย ประกอบธุรกิจผลิตหรือรับจ้างผลิต ประกอบหรือรับจ้างประกอบ คำ จำหน่าย นำเข้า และส่งออก รวมถึงการให้บริการหลังการขายสำหรับรถยนต์ยี่ห้อ ท. ทั้งเครื่องยนต์ประเภทสำเร็จรูป และเครื่องยนต์ประเภทกึ่งสำเร็จรูป รวมทั้งอุปกรณ์และอะไหล่ของเครื่องยนต์ทุกชนิด ตลอดจนวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตรถยนต์ มีรายได้รวมในประเทศไทยในปี ๒๕๖๒ มูลค่า xx,xxx,xxx,xxx บาท โดยมีบริษัท ม. เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่

การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. แล้วเสร็จในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แต่คู่กรณีที่ ๑ โดยบริษัท ก. ผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีที่ ๑ ได้ยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

ประเด็นวินิจฉัย

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่

๒. มีบุคคลใดต้องรับผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นประการแรก คือ คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่

การพิจารณาวินิจฉัยว่าคู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าหรือไม่ นั้น จำต้องพิจารณาก่อนว่า การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ กับบริษัท น. เป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า คู่กรณีที่ ๑ กระทำการรวมธุรกิจกับบริษัท น. ด้วยการเข้าซื้อหุ้นที่ออกทั้งหมด (Entire Issued Shares) จำนวน xx หุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ xx ของบริษัท น. ผ่านทางบริษัท ม. ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พร้อมกับเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้ถือหุ้น และแจ้งเปลี่ยนชื่อกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ จากชื่อเดิม คือ บริษัท น. เป็นชื่อใหม่ คือ “บริษัท ก.” มีมูลค่าการรวมธุรกิจ x,xxx,xxx,xxx บาท ซึ่งการเข้าซื้อหุ้นดังกล่าวส่งผลให้คู่กรณีที่ ๑ มีอำนาจในการควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการในบริษัท น. ด้วยการเข้าซื้อหรือได้มา

ซึ่ง...

ซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่งเพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น กรณีจึงเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นที่ต้องพิจารณาเป็นประการต่อมา คือ การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที ๑ และบริษัท น. เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับขอบเขตตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที ๑ และบริษัท น. พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market) กับการรวมธุรกิจครั้งนี้ คือ **ตลาดการผลิตและจำหน่ายรถยนต์ประเภทรถยนต์นั่ง และรถกระบะขนาด ๑ ตัน** ส่วนตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ **ตลาดระดับประเทศ** เนื่องจากการผลิตหรือประกอบรถยนต์เป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั่วประเทศ สำหรับการพิจารณาส่วนแบ่งตลาด จากข้อเท็จจริงพบว่า ในปี ๒๕๖๒ คู่กรณีที ๑ รวมถึงบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการซึ่งถือว่ามีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) กับคู่กรณีที ๑ ไม่มีการประกอบธุรกิจในประเทศไทย แต่บริษัท น. ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตหรือประกอบ รวมถึงการจำหน่ายรถยนต์ภายใต้ชื่อยี่ห้อ ท. โดยมีทั้งรถยนต์นั่ง รถยนต์นั่งประเภท SUV และรถกระบะขนาด ๑ ตัน เมื่อพิจารณาจากลักษณะการประกอบธุรกิจข้างต้น จึงไม่ถือเป็นลักษณะการประกอบธุรกิจที่มีความทับซ้อนกันระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจกับผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ส่งผลกระทบต่อตลาด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณายอดจำหน่ายรถยนต์นั่งทุกประเภทในปี ๒๕๖๒ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดรถยนต์นั่งทุกประเภทสูงสุด คือ บริษัท ย. โดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๒๗.๖๐ รองลงมา คือ บริษัท ต. มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๒๖.๘๕ และบริษัท ส. มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๑๑.๒๐ โดยมีค่าการกระจุกตัว ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๖๕.๖๕ ดังนั้น ตลาดรถยนต์นั่งทุกประเภทจึงไม่มีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด สำหรับบริษัท น. ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีส่วนแบ่งตลาดอยู่ในลำดับที่ ๑๔ โดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๐.๑๑ ในส่วนของการพิจารณายอดจำหน่ายรถยนต์นั่งประเภท SUV ในปี ๒๕๖๒ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือ บริษัท ต. มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๔๒.๒๕ รองลงมา คือ บริษัท จ. มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๒๔.๔๕ และบริษัท ย. มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๑๖.๗๗ โดยมีค่าการกระจุกตัว ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๘๓.๔๗ ดังนั้น ตลาดรถยนต์นั่งประเภท SUV จึงมีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด จำนวน ๓ ราย ได้แก่ บริษัท ต. บริษัท จ. และบริษัท ย. ส่วนบริษัท น. ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีส่วนแบ่งตลาดอยู่ในลำดับที่ ๗ โดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๐.๗๕ สำหรับการพิจารณา ยอดจำหน่ายรถยนต์ประเภทรถกระบะขนาด ๑ ตัน ในปี ๒๕๖๒ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือ บริษัท ย. มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๓๘.๙๕ รองลงมา คือ บริษัท อ. มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๓๑.๑๒ และบริษัท ค. มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๑๐.๑๓ โดยมีค่าการกระจุกตัว ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับร้อยละ ๘๐.๒๐ ดังนั้น ตลาดรถยนต์ประเภทรถกระบะขนาด ๑ ตัน จึงมีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดจำนวน ๓ ราย ได้แก่ บริษัท ย. บริษัท อ. และบริษัท ค. ส่วนบริษัท น. ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีส่วนแบ่งตลาดอยู่ในลำดับที่ ๖ โดยมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๒.๙๗ เมื่อพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดทั้งในตลาดรถยนต์นั่งทุกประเภท ตลาดรถยนต์นั่งประเภท SUV และตลาดรถยนต์ประเภทรถกระบะขนาด ๑ ตัน พบว่า คู่กรณีที ๑

และบริษัท น. ไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. เป็นการรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. จึงเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ จึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. แล้วเสร็จในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ คู่กรณีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าคู่กรณีที่ ๑ โดยบริษัท ก. (เดิมคือบริษัท น.) ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีที่ ๑ ได้ยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งล่าช้ากว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเป็นเวลา ๓ วัน

สำหรับกรณีที่คู่กรณีที่ ๑ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า คู่กรณีที่ ๑ ยอมรับว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเข้าหลักเกณฑ์เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากตลาดรถยนต์ดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย และยอดเงินขายในปี ๒๕๖๒ ของคู่กรณีที่ ๑ รวมกับบริษัท น. เกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท คู่กรณีที่ ๑ จึงได้จัดเตรียมเอกสารเพื่อดำเนินการแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า แต่เนื่องจากเอกสารหลักฐานประกอบการแจ้งผลการรวมธุรกิจมีจำนวนมากซึ่งจะต้องดำเนินการแปลจากภาษาจีนและภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยต้องจัดส่งเอกสารที่แปลเป็นภาษาไทยให้แก่คู่กรณีที่ ๑ เพื่อให้รับรองว่าได้แปลความถูกต้องครบถ้วนตามเจตนารมณ์บริษัท ก. ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีที่ ๑ จึงจะสามารถรับรองความถูกต้องของการแปลเอกสารและส่งให้กรรมการผู้มีอำนาจลงนามของบริษัท ก. ลงนาม ก่อนนำส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าต่อไป ประกอบกับสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ทำให้เกิดข้อจำกัดและอุปสรรคในการเดินทาง การติดต่อประสานงาน การดำเนินงานและการจัดส่งเอกสารระหว่างบริษัท ก. ผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีที่ ๑ และบริษัทที่เกี่ยวข้องในสาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง จนทำให้กระบวนการรวบรวมและจัดเตรียมเอกสารเกิดความล่าช้า คู่กรณีที่ ๑ มิได้มีเจตนาที่จะแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าล่าช้าแต่อย่างใด จนกระทั่งวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่คู่กรณีที่ ๑ จะต้องยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า แต่ปรากฏว่าคู่กรณีที่ ๑ โดยบริษัท ก. ผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีที่ ๑ ไม่อาจยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจได้เนื่องจากขาดเอกสารหลักฐานของคู่กรณีที่ ๑ จึงได้โทรศัพท์ติดต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเพื่อแจ้งเหตุขัดข้องดังกล่าว แต่มิได้เข้ามายื่นเอกสารเพื่อแจ้งผลการรวมธุรกิจแต่อย่างใด แม้ในเวลาต่อมาคู่กรณีที่ ๑ โดยบริษัท ก. ผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีที่ ๑ จะได้พยายามเข้ายื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พร้อมทั้งยื่นหนังสือเพื่อขอผ่อนผันระยะเวลาการยื่นเอกสารการแจ้งผลการรวมธุรกิจ แต่สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าก็มิอาจรับแจ้งผลการรวมธุรกิจข้างต้นได้ เนื่องจากยังขาดเอกสารหลักฐานของคู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเอกสารหลักฐานดังกล่าวถือเป็นสาระสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาประกอบการรับแจ้งผลการรวมธุรกิจตามประกาศคณะกรรมการ

การแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับกฎหมายมิได้บัญญัติข้อยกเว้นหรือวิธีการผ่อนผันเกี่ยวกับระยะเวลาในการแจ้งผลการรวมธุรกิจไว้ สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยไม่สามารถพิจารณาผ่อนผันระยะเวลาการยื่นเอกสารการแจ้งผลการรวมธุรกิจตามที่คู่กรณีฯ ๑ ร้องขอได้

ส่วนที่คู่กรณีฯ ๑ ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการพิจารณารับเอกสารของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่า ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติว่า “ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใดให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้น...” ซึ่งคู่กรณีฯ ๑ เห็นว่า หากสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาปรับแบบแจ้งการรวมธุรกิจและเอกสารประกอบของคู่กรณีฯ ๑ ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และดำเนินการตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ด้วยการบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่จะต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้คู่กรณีฯ ๑ ยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าว คู่กรณีฯ ๑ ก็อาจจะสามารถยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้ทันตามกำหนดเวลา แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ครบกำหนดเวลาที่คู่กรณีฯ ๑ จะต้องยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (ครบเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ) คู่กรณีฯ ๑ โดยบริษัท ก. ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีฯ ๑ ได้โทรศัพท์ติดต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเพื่อแจ้งเหตุขัดข้องว่าไม่อาจยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจในวันดังกล่าวได้ เนื่องจากยังขาดเอกสารหลักฐานของคู่กรณีฯ ๑ แต่ไม่ปรากฏว่าคู่กรณีฯ ๑ ได้เข้ามายื่นเอกสารเพื่อแจ้งผลการรวมธุรกิจ ณ สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าแต่อย่างใด แม้ในเวลาต่อมาคู่กรณีฯ ๑ จะได้พยายามเข้ายื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แต่เอกสารประกอบการแจ้งผลการรวมธุรกิจยังไม่ครบถ้วน จนกระทั่งในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ คู่กรณีฯ ๑ จึงเข้ามายื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการแจ้งผลการรวมธุรกิจโดยถูกต้องครบถ้วน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามข้อเท็จจริงข้างต้นแล้วจะเห็นได้ว่า คู่กรณีฯ ๑ ไม่สามารถแจ้งผลการรวมธุรกิจในกำหนดเวลาได้โดยแน่แท้ เนื่องจากในวันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่คู่กรณีฯ ๑ ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า คือ ภายในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ คู่กรณีฯ ๑ ไม่ได้เข้ามายื่นเอกสารเพื่อแจ้งผลการรวมธุรกิจ ณ สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าแต่อย่างใด คู่กรณีฯ ๑ เพียงแต่โทรศัพท์เข้ามาสอบถามและแจ้งเหตุขัดข้องต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเท่านั้น ข้ออ้างของคู่กรณีฯ ๑ ในประเด็นนี้ จึงมีอาจรับฟังได้

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า การกระทำของคู่กรณีฯ ๑ ที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีฯ ๑ และบริษัท น. (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ก.) ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด คือ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ (ล่าช้า ๓ วัน) เป็นความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจในระยะเวลาที่

กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวัน ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นประการต่อมาคือ มีบุคคลใดต้องรับผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท ก. ซึ่งบริษัท ก. เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีที่ ๑ ให้มีอำนาจกระทำการแทนคู่กรณีที่ ๑ ในการแจ้งผลการรวมธุรกิจ รวมทั้งการดำเนินการภายหลังการแจ้งผลการรวมธุรกิจ กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ก.) โดยมีคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจข้างต้น แม้อันที่ ๒ จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า คู่กรณีที่ ๒ เข้ามารับตำแหน่งกรรมการบริษัท ก. ในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ และเป็นวันเดียวกันกับที่บริษัท น. เปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ก. โดยคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่ในการกำหนดและกำกับดูแลนโยบายและทิศทางในการลงทุนและดำเนินธุรกิจในประเทศไทย แต่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและไม่อาจรู้เห็นในรายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจได้ เนื่องจากเป็นเรื่องทางฝ่ายกฎหมายของบริษัท ก. และคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ดำเนินการรับผิดชอบ ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ ในฐานะผู้เข้าซื้อธุรกิจมีหน้าที่เป็นผู้ยื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า แต่เนื่องจากคู่กรณีที่ ๑ เป็นบริษัทจดทะเบียนนิติบุคคลที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน คู่กรณีที่ ๑ จึงได้มอบอำนาจให้บริษัท ก. ซึ่งมีคู่กรณีที่ ๒ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพัน เป็นผู้ดำเนินการแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า อย่างไรก็ตาม เมื่อคู่กรณีที่ ๒ ได้รับทราบปัญหาเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจที่ล่าช้า คู่กรณีที่ ๒ ไม่ได้เพิกเฉย โดยได้เรียกประชุมภายในเพื่อรวบรวมเอกสารหลักฐาน ตลอดจนหาหรือแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว และได้ส่งตัวแทนเข้าชี้แจงและหารือกับเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าหลายครั้ง เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการภายหลังการแจ้งผลการรวมธุรกิจ การชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรวมธุรกิจ รวมทั้งการขอผ่อนผันค่าปรับ โดยคู่กรณีที่ ๒ ยืนยันว่ามีเจตนาที่จะทำให้การแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าล่าช้าแต่อย่างไรก็ตาม

เมื่อพิจารณาตามคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของคู่กรณีที่ ๒ แล้ว เห็นว่า แม้อันที่ ๒ จะกล่าวอ้างว่า ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและไม่อาจรู้เห็นในรายละเอียดเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ก.) แต่คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ก. ซึ่งบริษัท ก. เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคู่กรณีที่ ๑ ให้มีอำนาจกระทำการแทนคู่กรณีที่ ๑ ในการแจ้งผลการรวมธุรกิจ คู่กรณีที่ ๒ จึงถือเป็นบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจข้างต้น ดังนั้น คู่กรณีที่ ๒ จึงต้องรับผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากในการดำเนินงานของนิติบุคคลจำเป็นต้องมีผู้แทนนิติบุคคลเป็นผู้กระทำการแทน โดยความประสงค์ของนิติบุคคลย่อมแสดงออกโดยผู้แทนของนิติบุคคล ซึ่งเมื่อบุคคลใดได้รับมอบหมายให้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลในเรื่องใดแล้ว ย่อมผูกพันให้นิติบุคคลต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของผู้แทนนิติบุคคลที่ได้แสดงออกไปเสมือนว่าการกระทำของผู้แทนนิติบุคคลที่ได้กระทำภายในขอบอำนาจหน้าที่เป็นการกระทำของนิติบุคคลเสมอ ดังนั้น เมื่อคู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นนิติบุคคล กระทำความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ก.) จึงถือเป็นบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลจนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิด ดังนั้น คู่กรณีที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่ ส่วนคู่กรณีที่ ๒ ในฐานะบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท น. (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัท ก.) จึงถือเป็นบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล จนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดข้างต้น ดังนั้น คู่กรณีที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาแล้วเห็นควรกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับคู่กรณีที่ ๑

๑.๑ ค่าปรับฝ่าฝืน

กรรมการเสียงข้างมาก เห็นควรให้ลงโทษปรับทางปกครองกรณีค่าปรับฝ่าฝืน โดยลดหย่อนค่าปรับลงร้อยละ ๕๐ จาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท ลดหย่อนเหลือ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากกรณีนี้เป็นการเข้ามายื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจเอง มิใช่กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตรวจสอบพบการกระทำความผิด ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ ได้พยายามแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่เนื่องจากเกิดเหตุขัดข้องทำให้ไม่อาจดำเนินการได้ทันตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงแสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ มิได้มีเจตนาที่จะฝ่าฝืนกฎหมาย

๑.๒ ค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืน

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นควรให้ลงโทษปรับทางปกครองกรณีค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืน โดยให้ลดหย่อนค่าปรับลงร้อยละ ๕๐ ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืน จากอัตรา ๑๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ลดหย่อนเหลือ ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน (ล่าช้า ๓ วัน) เนื่องจากกรณีนี้เป็นการเข้ามายื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจเอง มิใช่กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตรวจสอบพบการกระทำความผิด ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ ได้พยายามแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่เนื่องจากเกิดเหตุขัดข้องทำให้ไม่อาจดำเนินการได้ทันตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงแสดงให้เห็นว่าคู่กรณีที่ ๑ มิได้มีเจตนาที่จะฝ่าฝืนกฎหมาย รวมค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืนสำหรับคู่กรณีที่ ๑ เป็นจำนวนเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท

๒. การกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับคู่กรณีที่ ๒

๒.๑ ค่าปรับฝ่าฝืน

กรรมการเสียงข้างมาก เห็นควรให้ลงโทษปรับทางปกครองกรณีค่าปรับฝ่าฝืน โดยลดหย่อนค่าปรับลงร้อยละ ๕๐ จาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท ลดหย่อนเหลือ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากกรณีนี้เป็นการเข้ามายื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจเอง มิใช่กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตรวจสอบ

พบการกระทำความผิด ประกอบกับคู่กรณีที่ ๒ ได้พยายามแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่เนื่องจากเกิดเหตุขัดข้องทำให้ไม่อาจดำเนินการได้ทันตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงแสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ มิได้มีเจตนาที่จะฝ่าฝืนกฎหมาย

๒.๒ ค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืน

กรรมการเสียงข้างมาก เห็นควรให้ลงโทษปรับทางปกครองกรณีค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืน โดยลดหย่อนค่าปรับลงร้อยละ ๕๐ ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืน จากอัตรา ๑๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ลดหย่อนเหลือ ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน (ล่าช้า ๓ วัน) เนื่องจากกรณีนี้เป็นการเข้ามายื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจเอง มิใช่กรณีที่สำคัญงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตรวจสอบพบการกระทำความผิด ประกอบกับคู่กรณีที่ ๒ ได้พยายามแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่เนื่องจากเกิดเหตุขัดข้องทำให้ไม่อาจดำเนินการได้ทันตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงแสดงให้เห็นว่าคู่กรณีที่ ๒ มิได้มีเจตนาที่จะฝ่าฝืนกฎหมาย รวมค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืนสำหรับคู่กรณีที่ ๒ เป็นจำนวนเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคู่กรณีที่ ๒ ในฐานะบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล จนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๑ กระทำผิด คู่กรณีที่ ๒ จึงต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าโดยกรรมการเสียงข้างมาก จึงมีมติให้กำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ดังนี้

๑. กำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับคู่กรณีที่ ๑ โดยเป็นค่าปรับฝ่าฝืน จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืนในอัตรา ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ (รวม ๓ วัน) คิดเป็นค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืน จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๒. กำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับคู่กรณีที่ ๒ โดยเป็นค่าปรับฝ่าฝืน จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืนในอัตรา ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน ตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ (รวม ๓ วัน) คิดเป็นค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืน จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๗ เมษายน ๒๕๖๕